

BIULETYN ZARZĄDU REGIONU NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

Manifestacja Furnela

W 20 dniu strajku Załoga Furnela w Kozienicach, nie doczekawszy się propozycji przystąpienia do rozmów, zarówno ze strony właściciela Helvetii, jak i Wojewody - Tadeusza Derlatki, który podjął się roli mediatora - zdecydowała się zmanifestować swą determinację przed władzami województwa i społeczeństwem. W poniedziałek, 31 maja, 70-osobowe przedstawicielstwo Załogi, wraz z Komitetem Strajkowym przyjechało do Zarządu Regionu. Grupa ta, do której dołączyli również niektórzy członkowie Zarządu Regionu, około godziny 10-tej udała się pod gmach USC, gdzie właśnie zebrały się władze miejskie, wojewódzkie, posłowie i inne osobistości. Wszak odbywały się obrady Sejmiku Samorządowego, który miał zaopiniować kandydaturę Janusza Szlanty na wojewodę radomskiego. Oczekiwano także na przybycie szefa URM Jana Marii Rokity. Była więc okazja do wyartykułowania żądań Furnela przed szerszym gremium. Pod gmachem USC zgromadziła się już grupa pracowników "Radoskóru" z Bronisławem Komadowskim, Markiem Małysą na czele, by wesprzeć strajkujący Furnel.

Manifestacja odbywała się pod hasłami: "Bronimy miejsc pracy", "Dość bezprawia", "Żądamy utworzenia spółki pracowniczej", "Dziś Furnel pada - jutro twój zakład". Radoskór protestował pod transparentem z napisem: "Precz z mafia gospodarczą. Nie oddamy naszego zakładu, nie damy wyrzucić się na bruk." Wkrótce do manifestujących dołączyła grupa reprezentantów KPN i Sanacji. Padały więc okrzyki przeciw opiniowanej właśnie kandydaturze.

Załoga Furnela obstawała jednak przy własnych żądaniach. Odczytano postulaty. Informowano społeczeństwo o historii Załogi i jej pierwotnego zakładu, czyli Kozienieckiej Fabryki Mebli. Domagano się pojawienia się Wojewody. Wojewoda jednak nie pojawił się. Wówczas około godz. 10.45 Załoga Furnela przeniosła się do gmachu Urzędu Wojewódzkiego, gdzie zdecydowano o okupacji budynku. O tej decyzji Wojewoda dowiedział się 15 minut później, gdy pojawił się przed gmachem USC. Tadeusz Derlatka udał się do okupowanego budynku, do rozmów jednak nie przystąpił. Postanowiono, że odbędą się one w obecności Jana Marii Rokity. Ponieważ szef URM-u musiał wypełnić swoje obowiązki, jakie sobie na ten dzień narzucił, czas rozpoczęcia rozmów znacznie się odwłócił. Załoga na czas oczekiwania, na prośbę Wojewody, zawiesiła okupację.

Czas płynął. Sejmik opiniował, przepytывał kandydata, swoją opinię przedstawił również Jan Maria Rokita. Potem głosowanie.

Rozpoczęcie rozmów okazało się możliwe o godz. 15.25. W pierwszej turze rozmów ze strony Urzędu Wojewódzkiego udział wzięli: wicewojewoda Tadeusz Derlatka, dyrektorzy: Teresa Niewiarowska, Tadeusz Kosior i Tadeusz Wydra.

Zgodnie z obietnicą uczestniczył w nich Jan Maria Rokita oraz dodatkowo minister PiPS - Michał Boni. Furnel reprezentowali członkowie Komitetu Strajkowego: Stanisław Traczyk i Marian Śledź, Zarząd Regionu: Andrzej Belina, Zdzisław Maszkiewicz i Jan Janus.

Michał Boni uważał, że zarówno Załoga jak i przyszły właściciel mają swoje racje. Proponował, by rozwiązania szukać w negocjacjach, które są swoją sztuką i od sposobu ich prowadzenia zależy ich wynik. Nie kwestionował postulatów Załogi Furnela.

Jan Maria Rokita był zdania, że najważniejszą decyzją dla tej załogi będzie znalezienie takiego rozwiązania, które pozwoli wprowadzić inwestora. Obawiał się, że odstraszenie Helvetii, bez przyciągnięcia innego kapitału będzie oznaczało zamknięcie zakładu.

Reprezentacja Furnela wskazywała, że Załoga we własnym zakresie jest w stanie znaleźć sobie inwestorów, jednak bez unormowania własnego statusu, bez prawnie usankcjonowanej reprezentacji nie może podjąć wiążących ustaleń.

W efekcie pierwszej tury rozmów uzgodniono, że strony konfliktu rozpoczną rozmowy od tzw. opcji zerowej. Jan Maria Rokita zobowiązał Wojewodę do podjęcia wszelkich starań rozwiązyjących konflikt. Miinister Boni zobowiązał się przesłać interpretację prawną co do przepisu regulującego kontynuację działalności organizacji związkowej w przekształcającym się przedsiębiorstwie.

Po tych ustaleniach salę obrad opuścili: Jan Maria Rokita i Michał Boni.

Druga tura rozmów rozpoczęła się od opcji zerowej. Dyrektor Teresa Niewiarowska podkreśliła, że Załoga Furnela, poprzednio zatrudniona w spółce, nie ma prawa w świetle przepisów, do tworzenia spółki pracowniczej. Ostatecznie zawarto porozumienie, że Urząd Wojewódzki będzie dążył do odbycia rozmów z Helvetią, w czasie których będzie przedstawiał postulaty

Załogi Furnela. Ustalono również, że do końca tygodnia nastąpi ponowne spotkanie Furnela z Wojewodą.

Następnego dnia Furnel, zgodnie z uzgodnieniem przekazał ujednoliconą listę swoich postulatów, która miała być wyjściem do rozmów z Helvetią.

Po podpisaniu porozumienia Furnel zrezygnował z okupacji Urzędu Wojewódzkiego.

Strajk nadal trwa.

W piątek, 4 czerwca, w godzinach popołudniowych, gdy zamykaliśmy numer, właśnie trwały rozmowy Furnela z Wojewodą.

A.R.

Z ostatniej chwili...

Przed godziną skończyła się druga i ostatnia tura VI WZD. Obrady rozpoczęto z prawie godzinnym opóźnieniem. Wcześniej do kworum brakowało około 40 osób. Pojedynczy delegaci zaczęli jednak intensywniej napływać. Ten czas wykorzystano na załatwienie spraw proceduralnych i organizacyjnych. Komisje obsługujące Zjazd pozostały, po niewielkich zmianach, w składzie jak na poprzedniej turze. Na nowo wybrano Prezydium Zjazdu. Stanowili go: Krzysztof Kośla - przewodniczący, Zbigniew Cebula i Marek Małysa. Następnie odbyło się pierwsze czytanie, zgłoszonych w czasie poprzedniej tury projektów, uchwiał i wniosków.

Teraz nastąpił pierwszy punkt kulminacyjny. Komisja Mandatowo-Skrutacyjna miała stwierdzić, czy Zjazd jest prawomocny do podejmowania uchwał. Okazało się liczbą delegatów jest tylko o jeden wyższa od wymaganego kworum. Przystąpiono do głosowania pierwszego projektu uchwały. Z podliczenia głosów wynikało, że kworum nie ma. Teraz zadawano sobie pytania, gdzie tkwi błąd, czy Komisja źle liczy, czy delegaci nie głosują. Sytuacja powtórzyła się przy kolejnych dwóch uchwałach.

Zamknięto drzwi i jeszcze raz podliczono podpisy na liście obecności. Kworum było. Z podsumowania wszystkich głosów w kolejnych głosowaniach okazywało się, że kworum nie ma. Jeszcze były nadzieje, że może sytuacja zmieni się przy następnych głosowaniach, że głosowane dotychczas wnioski są być może zbyt kontrowersyjne i delegaci nie chcą dopuścić do ich uchwalenia. Ale sytuacja powtarzała się na nowo.

Minęło trzy godziny obrad, a efektów w postaci uchwał nie było. Jeszcze próbowano zaradzić tej sytuacji, proponując głosowania imienne bądź na kartkach. Padła też propozycja by zamknąć obrady. Przepadła jednak w głosowaniu. Nie było wyjścia. Głosowania odbyły się. Tym razem szybko i sprawnie, jednak przyjęte teksty nie mają mocy uchwał, a są jedynie stanowiskami delegatów.

A.R.

SKOLENIA

W dniach 11-13 czerwca 1993 roku, w Sielpi (Ośrodek ZM Lucznik) odbędzie się szkolenie z zakresu "Negocjacje" - dla 14 osób i szkolenie ogólnozwiązkowe dla 20 działaczy komisji zakładowych.

Koszty szkolenia w wysokości 300 tys. zł pokrywają komisje zakładowe. Zgłoszenia należy kierować do działu księgowości Zarządu Regionu.

Przewodniczący Sekcji Szkoleń - Andrzej Gut

O KREDYTACH MIESZKANIOWYCH

Zapytania skierowane do Klubu Parlamentarnego NSZZ "Solidarność"

Komisja Zakładowa NSZZ "Solidarność" przy Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Przemysłu Mięsnego w Radomiu zwraca się z prośbą o wyjaśnienie sytuacji, która rodziła się w związku z uchwaleniem przez Sejm RP zmian w ustawie o uporządkowaniu stosunków kredytowych.

Pismem z dnia 6 lutego 1992 roku /które również otrzymał Klub/ zwróciłyśmy się do Prezydenta RP o niepodpisywanie prowizorium budżetowego w części dotyczącej kredytów na budownictwo z dwóch powodów:

aspekt prawny - prowizorium w części dotyczącej uporządkowania stosunków kredytowych w budownictwie mieszkaniowym, przewidywało po prostu jednostronne wypowiedzenie przez państwo warunków umów o kredytowaniu spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego zawartego przed pierwszym stycznia 1990r.

Było to złamaniem prawa i zwykłym oszustwem (kolejnym) wobec społeczeństwa.

aspekt ludzki - wprowadzenie w życie w/w przepisów spowodowało, że tysiące ludzi nie byłoby w stanie zapłacić wielomilionowych kwot w bardzo krótkim czasie (6 miesięcy). Również fizyczną niemożliwością byłoby zaciągnięcie bardzo drogiego kredytu hipotecznego, które z perspektywy czasu okazały się wielką pomyłką i jednocześnie obnażyły niewiedzę decydentów o możliwościach finansowych większości społeczeństwa.

Mimo wszystko Sejm przyjął ustawę, a Prezydent podpisał. Jak się okazało historia przynała nam rację. Na koniec 1992r. kilkanaście tysięcy mieszkań stało pustych a z kredytów hipotecznych skorzystało kilka procent zainteresowanych.

Wielu z nich, z nadzieją oczekiwało, decyzji Sejmu, która dałaby szansę na otrzymanie upragnionego mieszkania.

Taka decyzja nastąpiła 31 marca 1993r. Jak się dowiadujemy jest ona bardzo kontrowersyjna, a wprowadzenie jej w życie odbyłoby się kosztem pozostałej części społeczeństwa. /Tak się właśnie mszczą błędy z lutego ubiegłego roku./

Jednakże mając na uwadze, że są to doniesienia ze środków masowego przekazu - a więc mogą być niewiarygodne - zwracamy się z prośbą o konkretną odpowiedź na następujące pytania:

1. Czy decyzja Sejmu z dnia 31.03.1993r. w sprawie uporządkowania stosunków kredytowych spowoduje:

a/ odstąpienie od wykupu odsetek od kredytów mieszkaniowych przewidzianego w art. 13 ustawy z dnia 25 stycznia 1992r. o zasadach gospodarki finansowej państwa w 1992r. (Dz.U. nr 21 poz.83/.

b/ likwidację rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1992r. w sprawie zasad i trybu wykupienia należności banków z tytułu odsetek od kredytów mieszkaniowych zaciągniętych do dnia 20 października 1991r. (Dz.U. nr 54 poz.257).

Powyższy tekst w istotny sposób łączy się z pkt.b i dlatego pozwolimy sobie na jego rozwinięcie.

Na podstawie w/w rozporządzenia lokatorzy już mieszkający spłacają kredyt wraz z odsetkami w wysokości 20% miesięcznych dochodów gospodarstwa domowego brutto.

Średnie wynagrodzenie brutto w naszym województwie wynosi 2.800 tys. zł. Przyjmijmy więc, że średni dochód rodziny wynosi 5.600 tys. zł. W zakładach pracy następuje potrącenie podatku dochodowego w wysokości 20%, co daje kwotę 1.120

tys. zł. Spłata kredytu mieszkaniowego również 20% z 5.600 tys. zł - co daje następne 1.120 tys. zł.

Do dochodu brutto gospodarstwa domowego wlicza się zasiłki rodzinne, co jest przejawem nieodpowiedzialności fiskalizmu.

W związku z tym wnosimy o podjęcie działań mających na celu zmniejszenie spłaty kredytu mieszkaniowego z 20% do 15% oraz o spowodowanie wyłączenia z dochodów brutto kwot zasiłku rodzinnego.

Sama spłata jest już znaczącym obciążeniem budżetów domowych. Ale jeszcze pozostaje do zapłacenia czynsz mieszkaniowy, opłata za gaz i energię elektryczną.

Na dzień dzisiejszy czynsz za mieszkanie, o powierzchni 60m², wynosi 600-700tys. zł. W perspektywie czasu czekają nas najbardziej dotkliwe urzędowe podwyżki cen: ciepłej wody o 45%, centralnego ogrzewania o 45%, energii elektrycznej o 27% i gazu o 17%.

Po opłaceniu kredytu + czynsz mieszkaniowy + energia elektryczna i gaz, widzimy, że niewiele pozostaje, aby przeżyć następny miesiąc. I tak wiele rodzin skazanych jest po prostu na wegetację, na życie w nędzy (według danych CUP-u jest już w takiej sytuacji 42% społeczeństwa).

Z relacji urzędnika Ministerstwa Budownictwa wynika, że likwidacja w/w rozporządzenia spowodowałaby, że lokatorzy już mieszkający, oprócz wymienionej spłaty kredytu w wysokości 20% dochodów brutto, musieliby spłacać pełne odsetki bankowi.

Jeżeli jest to prawda - wiele rodzin nie będzie w stanie udźwignąć tak ogromnego ciężaru.

To wszystko o czym napisaliśmy powyżej nie jest demagogią czy populizmem, jest po prostu okrutną i tragiczną prawdą, która powinna otrzeźwić tych, którzy tą Polską rządzą.

c/ likwidację art.16 ustawy budżetowej na 1993 z dnia 12 lutego 1993r./Dz.U.nr 14 poz.64/, a tym samym co się ewentualnie stanie z kwotą 9.750.000 mln zł, przeznaczoną w budżecie na wykup należności banków z tytułu odsetek od kredytów mieszkaniowych.

Biorąc pod uwagę znaczenie i wagę poruszonych w piśmie problemów, prosimy o interwencję i szybką odpowiedź.

Komisja Zakładowa NSZZ "S" przy Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Przemysłu Mięsnego w Radomiu

Odpowiedź Ministerstwa Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa

W związku z wystąpieniem z dnia 5 kwietnia br. MGPIB uprzejmie wyjaśnia, że sytuacja w budownictwie mieszkaniowym związana jest ściśle z ogólną sytuacją gospodarczą kraju. Jest ona wnikliwie analizowana przez rząd. W oparciu o wyniki dokonywanych analiz oraz przy uwzględnieniu aktualnych możliwości i uwarunkowań ogólnogospodarczych podejmowane są niezbędne działania. Ich skuteczność zależy jednak od wielkości środków finansowych, którymi dysponuje budżet państwa.

Stopa procentowa kredytów mieszkaniowych ustalana jest samodzielnie przez banki. Jej wysokość uzależniona jest od stopy inflacji. W ostatnim okresie w związku ze zmniejszeniem przez Narodowy Bank Polski stopy kredytu refinansowego uległo również obniżeniu oprocentowania kredytów mieszkaniowych i obecnie wynosi 38%. Stosowanie przez banki niższego oprocentowania kredytów mieszkaniowych w porównaniu z kredytami na inne rodzaje działalności, jest możliwe dzięki przyjęciu przez rząd w październiku /dok. str. 3/

Piszemy historię naszego Sztandaru

16 maj 1993r. - Udział naszego Regionalnego Pocztu Sztandarowego NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska w odsłonięciu i poświęceniu, na cmentarzu rzymsko-katolickim w Radomiu przy ul.B.Limanowskiego, Pomnika Ofiar totalitarnego systemu komunistycznego.

Mszę Św. polową w intencji tych Ofiar odprawił Ordynariusz Radomski ks.bp Edward Materski, kierując jednocześnie do zgromadzonych Słowo Boże.

W wystąpieniach przed Pomnikiem, nawiązywano do tamtych trudnych lat oraz do dzisiejszych - niepociągnięcia do odpowiedzialności winnych popełnienia tych zbrodni.

U stóp Pomnika liczne delegacje i pojedyncze osoby złożyły wieniec i kwiaty. Delegacja Zarządu Regionu NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska również złożyła wieniec.

Pomnik zbudowany został ogromnym trudem i staraniem tych, którzy przetrwali tę gehennę cierpień i mordów, dokonywanych, tak przez rodzimych oprawców z UB, jak i ich mocodawców z NKWD.

W hołdzie ofiarom zbrodni ludobójstwa w tych ponurych latach terroru komunistycznego i ku pamięci współczesnych i potomnych, na cokole Pomnika - w który wmurowano akt erekcyjny i urnę z ziemią z katyńskiego cmentarza - umieszczono tablicę o treści:

Dla Ciebie Polsko
walka, więzienia i przelana krew.
Dla przyszłych pokoleń
- Pokój i Wolność.
Tak brzmi pomordowanych zew!

26 maj 1993r. - VI Walny Zjazd Delegatów NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska.

Obrady rozpoczęliśmy Mszą Św. w Katedrze Radomskiej, potem uczestniczący w Niej delegaci przeszli, za naszym Pocztem Sztandarowym, do hali "Broni" na obrady, w których udział wzięli przewodniczący Komisji Krajowej Marian Krzaklewski. W obszernym wystąpieniu scharakteryzował on sytuację w Związku i trwający konflikt naszego Związku z Rządem.

Zabierając głos w dyskusji, zgłosiłem wnioski do uchwał Zjazdu, nawiązałem także do historii naszego Związku i wskazałem konieczność powrotu do idei Solidarności z pamiętnego Sierpnia 1980 roku. Wskazałem na konieczność włączenia się, wzorem lat ubiegłych, w tematykę spraw społeczno-politycznych: eliminowania z życia publicznego byłych, gorliwych komunistów i współpracujących, obecnie, z nimi lewicowych polityków z Unii Demokratycznej i Kongresu Liberalno-Demokratycznego - ugrupowań działających na szkodę naszej Ojczyzny. Tu podkreśliłem konieczność przeciwstawienia się naszego Związku wysuniętej kandydaturze - aktywnego działacza radomskiej UD - Janusza Szlanty, na stanowisko Wojewody Radomskiego.

Wskazałem na konieczność zachowania niezależności Związku od tych sił politycznych, przez wyeliminowanie tendencyjnych i szkodliwych związków Przewodniczącego Zarządu Regionu z tymi ugrupowaniami.

Wskazałem również na pilną potrzebę przeprowadzenia dekomunikacji i lustracji w życiu publicznym; napiętnowanie publicznie przez Związek - nie licujących z ideą Solidarności, interesem Polski i wartościami chrześcijańskimi - wszelkich negatywnych działań, niezależnie kto je dokonuje. Wskazałem na konieczność solidarnej współpracy z Komisją Krajową naszego Związku, przedkładając jednak ponad wszystko, dobro Związku i Ojczyzny.

W tym właśnie punkcie programu Zjazd nie sprostał nałożonemu na Niego zadaniu!

/dok. str. 4/

/dok. ze str. 2/

ubiegłego roku, ustaleń stanowiących, że oprocentowanie kredytów mieszkaniowych nie może być wyższe niż 110% kredytu refinansowego. Dalsze obniżenie oprocentowania, wymagałoby dotacji z budżetu państwa, który nie posiada środków finansowych na ten cel. W miarę spadku inflacji będzie następowało dalsze obniżanie wysokości oprocentowania kredytów mieszkaniowych.

W istniejącej sytuacji działania rządu koncentrują się na ustalaniu takich zasad spłaty kredytów wraz z odsetkami, które ograniczałyby bieżące obciążenie z tego tytułu do wysokości wyznaczonej przez realne możliwości budżetu państwa i budżetów kredytobiorców.

Zasady spłaty tzw. "starych" kredytów mieszkaniowych w ubiegłym i bieżącym roku określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1992r. w sprawie zasad i trybu wykupienia należności banków z tytułu odsetek od kredytów mieszkaniowych zaciągniętych do dnia 20 października 1991r. /Dz.U. nr 54 poz.257/. Zgodnie z jego przepisami kredytobiorca zobowiązany jest do przeznaczania na spłatę zadłużenia nie mniej niż 20% dochodu swego gospodarstwa domowego przed opodatkowaniem dochodowym. Pozostałe do spłaty należności są w 90% wykupywane przez budżet państwa i będą wymagane w terminie późniejszym. W myśl wspomnianych już ustaleń rządu odsetki te nie są już kapitalizowane, a jedynie podlegają waloryzacji wskaźnikiem zbliżonym do inflacji. Rozwiązania te, powodując zmniejszenie obciążeń budżetu, obniżają jednocześnie koszt obsługi kredytu ponoszony przez kredytobiorcę.

Niemniej jednak, resort nasz, znając stale pogarszającą się sytuację dochodową polskich rodzin starał się, pomimo istniejących ograniczeń budżetowych zapewnić możliwie daleko idącą pomoc w szczególnych przypadkach losowych. Paragraf 4 wspomnianego rozporządzenia stwarza możliwość zawieszenia spłaty kredytu na okres do sześciu miesięcy w przypadku zmniejszenia się dochodu gospodarstwa domowego kredytobiorcy, w przeliczeniu na osobę poniżej 75% najmniejszej emerytury z poprzedniego kwartału, spowodowanego utratą pracy przez kredytobiorcę lub osobę pozostającą z nim we wspólnym gospodarstwie domowym.

Podzielamy pogląd, iż spłata w wysokości 20% dochodu gospodarstwa domowego stanowi znaczne obciążenie budżetu rodziny. W związku z tym podjęte zostały prace nad możliwościami oddłużenia spółdzielni mieszkaniowych i zastosowania modyfikacji w spłacie kredytu mieszkaniowego. Rozważane są sprawy jednoczesnego powiązania wysokości spłaty kredytu z wielkością zadłużenia oraz możliwościami finansowymi gospodarstw domowych w powiązaniu z obciążeniami z budżetu państwa.

Jednocześnie Ministerstwo informuje, że w przedłożonym do rozpatrzenia przez Sejm projekcie założeń polityki mieszkaniowej państwa przewidziano m.in. wprowadzenie nowego systemu obligatoryjnych dodatków mieszkaniowych przeznaczonych dla osób najuboższych, co powinno spowodować zmniejszenie obciążeń budżetów domowych z tytułu opłat czynszowych.

Ponadto Ministerstwo wystąpiło do Ministerstwa Finansów o uwzględnienie, przy nowelizacji ustawy z 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, odliczania od podstawy opodatkowania kredytu długoterminowego zaciągniętego przez spółdzielnie mieszkaniowe.

Wicedyrektor Departamentu - Hanna Gruell

Warszawa, kwiecień 1993r.

Piszemy historię naszego Sztandaru

/dok. ze str. 3/

Rozpoczęły się manipulacje, co doprowadziło do braku kworum, niezakończenia obrad w ustalonym terminie i niepodjęcia uchwał zjazdowych.

Zjazd radomskiej Solidarności nie sprostał wyzwaniu w chwili, kiedy Solidarność podjęła się próby wydzwignięcia Polski z katastrofalnej zapaści.

30 maj 1993r. - Pielgrzymka Solidarności Ziemi Radomskiej do Sanktuarium w Kałkowie.

Grupa, szkoda że tak nieliczna, członków naszego Związku i ich rodzin udała się autokarem do Sanktuarium, gdzie w 10-tą rocznicę Jego powstania, Ordynariusz Radomski - ks. bp Edward Materski przewodnicząc tej uroczystości, dokonał poświęcenia ołtarza w Świątyni tego Sanktuarium. W homili, którą wygłosił Jego Eminencja, nawiązującej do Ewangelii Św. na dzień zstąpienia Ducha Świętego, mówiącej o bojaźni apostołów wobec Żydów, nawiązał do czasów współczesnych, kiedy człowiek, jak i wówczas, boi się drugiego człowieka.

W uroczystości uczestniczyły Poczty Sztandarowe Solidarności, z Regionalnym na czele. A były to Poczty Sztandarowe: Komisji Terenowych z Pionek, Warki, Komisji Zakładowej NSZZ "S" Zakładów Metalowych "Łucznik" Radom, które po głównych uroczystościach udały się na Golgotę, do naszej Kaplicy, poświęconej pamięci Czerwca '76.

Do Sanktuarium przybyły także Poczty Sztandarowe Solidarności ze stoczni w Gdyni, Kopalni Węgla: Szczygłowice, Jastrzębie i Krupiński.

Niestety zabrakło w tej uroczystości Poczty Sztandarowych Komisji Zakładowych Solidarności z naszego Regionu, tj. Radoskóru, Lidera, PKS/Osob., Polmetal, Łączników, Termowentu, Pronitu... Nie na każdą okazję potrafimy być solidarni!

Piotr Kozakiewicz - Chorąży Regionalnego Poczty Sztandarowej Ziemia Radomska

Radom, 31.05.1993r.

Komunikat Regionalnego Komitetu Strajkowego Służby Zdrowia z dnia 1 czerwca

W związku z podjętą przez Sekretariat Ochrony Zdrowia NSZZ "Solidarność" decyzją, z dnia 28 maja br. o zawieszeniu czynnej akcji strajkowej, Regionalny Komitet Strajkowy NSZZ "S" Ziemia Radomska zawiesza czynną akcję strajkową na terenie całego województwa.

Utrzymuje się pogotowie strajkowe do czasu rozwiązania (spełnienia) naszych postulatów.

W przypadku występowania sporów na szczeblu zakładów pracy, decyzję o utrzymaniu czynnej akcji strajkowej pozostawia się Zakładowym Komitetom Strajkowym, po uzgodnieniu z władzami regionalnymi Związku.

Andrzej Gelberg na łamach "Tygodnika Solidarność" Wzbierająca fala

Na ostatnim posiedzeniu Komisji Krajowej, na którym zlecono Klubowi Prłamentarnemu Solidarności wystąpienie o wotum nieufności dla rządu Hanny Suchockiej, stwierdzono zarazem, że w wypadku niepowodzenia tej inicjatywy, Związek rozważy możliwość ogłoszenia strajku generalnego.

Cecną charakterystyczną krótkiego strajku generalnego w Regionie Mazowsze było to, że niemal wszystkie uczestniczące w nim zakłady i branże występowały pod własnymi hasłami. Jest to, oczywiście, zjawisko normalne, gdyż każde przedsiębiorstwo i każda grupa zawodowa borykają się ze swoimi, często specyficznymi, problemami. Ale jest to również zjawisko odmienne od masowych akcji Solidarności z lat 1980-81, i istnieje obawa, że obecna ekipa rządowa i znaczna część elit politycznych nie potrafiły go właściwie zinterpretować. Bo o czym świadczy to masowe występowanie z własnymi postulatami, przy równoczesnym braku postulatów wspólnych?

Ktoś powie, że o słabości Związku, który nie był w stanie wyartykułować jednoczących Solidarność postulatów (Region Mazowsze sformułował przed strajkiem takie postulaty, ale nie nabrały one "ciężaru gatunkowego"). Jest to bez wątpienia obserwacja prawidłowa, ale przecież nie do końca opisująca aktualną rzeczywistość. Rzeczą najbardziej charakterystyczną dla ostatnich miesięcy i tygodni jest wzrost społecznego niezadowolenia, kończąca się cierpliwość wielu ludzi i coraz powszechniejsze przekonanie, że bez strajku w ich zakładzie czy branży niczego się nie załatwi. Trzeba zauważyć, że w ciągu ostatnich dni Solidarność jako struktura ogólnokrajowa czy regionalna nie podgrzewała strajków - jak zarzucają jej to niektórzy politycy - i nie dęła w trąbkę strajkową, lecz starała się panować nad nastrojami i okiełznać co bardziej krewkich działaczy.

Niebezpiecznym zresztą złudzeniem jest przekonanie, że strajki wybuchają dlatego, że niektórzy sfrustrowani działacze Solidarności pragną zobaczyć siebie na pierwszych stronach gazet. Aż głupio jest przypominać dzisiejszym elitom politycznym, które na temat strajków powinny przynajmniej co nieco pamiętać, że nawet najbardziej charyzmatyczni, demagogiczni i złotouści działacze związkowi nie są w stanie wywołać strajku, gdy ludzie sobie tego nie życzą. Bo strajk jest dla podejmujących taki protest ogromnym obciążeniem, głównie psychicznym i obrazki "strajkowa majówka", którymi z uporem darzy nas telewizja, nie mają wiele wspólnego z rzeczywistością. Tak jak strajku nie można wywołać (no, może na zasadzie ostatniej, przysłowiowej kropli, która przelewa dzban), tak również strajku nie można powstrzymać. To znaczy można, jak to robiono w stanie wojennym, stosując przemoc i terror.

Wnioski po ostatnim strajku generalnym w Regionie Mazowsze, które można rozciągnąć również na inne rejony Polski, brzmią następująco: Mamy niewątpliwie do czynienia z największą i narastającą falą strajkową od roku 1989. Solidarność, acz osłabiona, potrafi jeszcze zapanować nad żywiołowym z natury zjawiskiem, jakim są strajki. Próby osłabienia i rozbijania Solidarności przez część klasy politycznej są skrajną nieodpowiedzialnością, mogąca doprowadzić do nie kontrolowanych, a tym samym groźnych w skutkach, strajków. Forsowany przez większość mediów pogląd, że elity polityczne w stosunku do państwa spełniają funkcję stabilizującą, a Solidarność destrukcyjną, jest więcej niż wątpliwy i z łatwością dałby się odwrócić.

/przedruk z Tygodnika Solidarność z 28 maja br./

Referat s sesji naukowej w KUL

Gospodarka i umowa społeczna

Mieszkańcy Polski lub innych krajów Europy, które dokonały w latach 1989-1991 zmiany systemu polityczno-ustrojowego, społecznych i gospodarczych budzących lęk, , zniechęcenie czy depresję.

Na podstawie badań psychologicznych przeprowadzonych w Polsce, Czechach, Estonii, Rosji, na Litwie, na Słowacji i na Węgrzech wynika, iż nowa sytuacja społeczno-gospodarcza stanowi poważne źródło stresu społecznego, którego skutkami są między innymi wzrost schorzeń nerwicowych i psychicznych, zwłaszcza typu depresyjnego; wzrost patologii społecznych i przestępczości; stan obniżenia się aktywności życiowej mieszkańców oraz realcje ucieczkowe (m.in. ucieczka w alkoholizm, narkomanię, wyjazdy migracyjne za granicę).

Z badań tych wynika, że aktualnie przeważają tendencje dezintegracyjne nad integracyjnymi zarówno w społecznościach państwowych, jak i regionalnych. Przyczyną procesu dezintegracyjnego jest nie tylko rozpad totalitaryzmu komunistycznego, lecz również próba poszukiwania nowych wzorców oraz płaszczyzn integracji. Wartości etniczne i narodowe aktualnie stając się wzorcami tożsamości społecznej, w rzeczywistości postkomunistycznej są podłożem dezintegracji. Jedną z takich płaszczyzn integracyjnych może stanowić budowanie gospodarki rynkowej w oparciu o powiązania wewnątrz regionów oraz związki międzyregionalne. Jednak aktualnie brak jest programów kształtowania polityki społeczno-gospodarczej, która byłaby oparta na celach integracyjnych. Cechą aktualnej sytuacji społeczno-gospodarczej w Polsce postkomunistycznej jest stan zagubienia poznawczego oraz poczucie braku możliwości wpływu na bieg wydarzeń. Inną charakterystyką stanu umysłowego jest brak zaufania do przywódców, małe perspektywy nadziei na polepszenie sytuacji (...).

Koncepcja zmian prezentowana na podstawie wspomnianych badań zakłada proces budowania stosunków gospodarczych w oparciu o umowę społeczną między grupami zawodowo-branżowymi. Proces ten polega na integracji społecznej w oparciu o potrzeby solidarnościowe.

W opracowaniu tym będzie przedstawiony zarys koncepcji zmiany sytuacji gospodarczej Polski w oparciu o nową umowę solidarnościową. Inspiracją dla tej koncepcji były nie tylko wyżej wymienione konferencje międzynarodowe, lecz również interdyscyplinarne seminaria dla ekonomistów, psychologów i prawników prowadzone przez autora tego opracowania w KUL, od października 1990 roku (nt. aktualnych zjawisk gospodarczych w Polsce) oraz w Centrum Spraw Międzynarodowych w Harvardzie w 1992r. (nt. kształtowania polityki społeczno-gospodarczej w krajach postkomunistycznych). Od października 1992r. koncepcja ta dyskutowana jest jako przedmiot szkolenia związkowego w ramach programu PHARE w EWG. Na koncepcji tej oparte było również seminarium szkoleniowe dla członków Komisji Krajowej zorganizowane w Lublinie 17 lutego 1993r.

c.d. w następnym numerze /przedruk z Tygodnika Małopolska nr 13/

WARTO WIEDZIEĆ...

W kwietniu miesięczne wynagrodzenie brutto (bez wypłat z zysku) w 6 podstawowych działach gospodarki narodowej wzrosło o 0,7 % i wynosiło 3 703 000 zł. Ceny towarów i usług konsumpcyjnych wzrosły w stosunku do marca o 2,3 %. Ceny więc wzrastały szybciej.

Produkt krajowy określający poziom całokształtu działalności gospodarczej, wyniósł w 1992r. 1139 bln zł. W porównaniu do 1991 był on wyższy o ok. 1 %. Produkt krajowy wyniósł w ub.r. w przeliczeniu na głowę mieszkańca Polski 2180 dolarów amerykańskich. W/g GUS na wzrost ten złożył się m.in. o 2 % lepszy wynik pracy przemysłu i o 6 % lepszy wynik budownictwa.

Od 1 marca obowiązują nowe wysokości świadczeń z ubezpieczenia społecznego tj.

- najniższa emerytura, renta inwalidzka I i II grupy oraz renta rodzinna	1.231.300 zł
- najniższa renta inwalidzka II grupy	949.900 "
- dodatek pielęgnacyjny, dodatek kombatancki oraz dodatek dla sieroty zupełnej	351.800 "
- dodatek pielęgnacyjny dla inwalidy wojennego	527.700 "
- zasiłek rodzinny	167.000 "
- zwiększenie zasiłku na dziecko wymagające zwiększonej normy spożycia mięsa	83.500 "
- zasiłek porodowy	422.200 "
- zasiłek wychowawczy w pełnej rodzinie	747.000 "
- zasiłek wychowawczy dla osób samotnie wychowujących dzieci	1.190.000 "
- maksymalny zasiłek pogrzebowy	7.036.000 "
- ryczałt energetyczny	187.200 "

PROPOZYCJE WOKIS "RESURSA"

na m-c czerwiec

Kino

:

- do 7 VI "Piękna i bestia"(USA)-piąta disneyowska ekranizacja klasycznej bajki. Film otrzymał nominację do Oscara.
- 8-21 VI "Zapach kobiety" (USA) w roli gł. Al Pacino.
- 18-30 VI "Snajper"

Wystawy :

•

- do 9 VI MIEJSCA - wystawa fotodramów Piotra Mazura, poświęcona Witoldowi Gombrowiczowi.
- 11-18 VI wystawa 25-letniego dorobku Ryszarda Kańskiego
- 19-30 VI wystawa prac uczniów Ogniska Plastycznego w Radomiu

IMPREZY :

- 16 VI występ zespołu tancerzy amerykańskich z Uniwersytetu Alabama
- 11 VI godz. 17 "Mały Książę" w/g A.S. Exuperyego w wykonaniu uczniów VI LO w Radomiu.

DO CZŁOWIEKA

Gdy idziesz bić niewinnych

pamiętaj, że
syn twój lub córka
nie wdzieją munduru
takiego jak ty.

I może kiedyś, gdy dorosną
wiosna będzie taka jak dziś,
trudna i niespokojna
a twoje dzieci niewinne
ktoś taki jak ty
będzie bić do utraty przytomności
do krwi.

Spytaj więc sam siebie więc,
czy ktoś
zbrukany postępkiem twym
to człowiek taki sam
jak córka twoja lub syn.

Ryszard Rutka

Czy znasz swoje prawa?

1 Czy umowa o pracę może zawierać postanowienia mniej korzystne dla pracownika niż przepisy prawa pracy?

2 Czy umowa o pracę może być zawarta ustnie?

3 Na jakiej podstawie prawnej może być świadczona praca?

4 Kiedy pracownikowi przysługuje odprawa pieniężna?

5 Jakie skutki dla pracownika powoduje przestój w zakładzie pracy?

6 Kiedy zakład pracy winien wydać pracownikowi świadectwo pracy, co winno ono zawierać i czy można kwestionować jego treść?

7 Czy pracownik ma prawo żądać wydania mu opinii?

8 Czy pracownik może otrzymać urlop bezpłatny?

9 Czy badania lekarskie pracowników mogą być przeprowadzane w godzinach pracy?

10 Na czym polega ochrona pracy kobiet?

11 Jakie prace zabronione są kobietom w ciąży?

12 Jak długo pracownica może korzystać z przerw na karmienie dziecka piersią?

13 Czy zakład pracy zobowiązany jest przenieść kobietę w ciąży do innej pracy?

14 Gdzie pokrzywdzony pracownik może szukać pomocy?

15 W jakich terminach pracownik może dochodzić roszczeń ze stosunku pracy?

16 W jakim terminie przedawniają się roszczenia ze stosunku pracy?

1. Postanowienia umów o pracę powinny być zgodne z przepisami prawa pracy. Postanowienia umów mniej korzystne dla pracownika niż przepisy prawa pracy są nieważne; zamiast nich stosuje się odpowiednie przepisy prawa pracy. Do norm bezwzględnie obowiązujących należą wszystkie normy ochronne, usta lające minimum uprawnień pracowniczych, np. w zakresie ustawowego wymiaru czasu pracy, ochrony wynagrodzenia za pracę, urlopu wypoczynkowego, pracy młodocianych i inne. Natomiast klauzule ługuje być respektowane aż do upływu okresu wypowiedzenia warunków pracy lub pracy, do dokonania którego zakład pracy jest bezwzględnie zobowiązany po stwierdzeniu tej niezgodności.

2. Umowa o pracę powinna być zawarta na piśmie, z wyraźnym określeniem rodzaju i warunków umowy, a w szczególności powinna określać: - rodzaj pracy (stanowisko) oraz termin jej rozpoczęcia, - wynagrodzenie odpowiadające rodzajowi pracy. Jeżeli umowa nie została zawarta na piśmie, co zdarza się niejednokrotnie w prywatnych zakładach, pracownik ma prawo żądać, aby zakład pracy niezwłocznie potwierdził mu na piśmie rodzaj umowy i jej warunki (termin rozpoczęcia pracy, stanowisko, wysokość wynagrodzenia).

3. Praca może być świadczona na podstawie: umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę. Praca może być świadczona także na podstawie umowy o pracę nakładczą (wykonywaną w domu), umowy o dzieło, agencyjnej lub zlecenia. Pamiętać jednak należy, że osoba, która zawarła umowę agencyjną lub zlecenia na okres co najmniej 30 dni podlega obowiązkowi ubezpieczenia społecznego. Nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia osoba, która wykonuje umowę o dzieło.

4. Prawo do odprawy pieniężnej przysługuje wszystkim pracownikom, z którymi został rozwiązany stosunek pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy. Chodzi tu o przypadki, gdy rozwiązanie umowy (w drodze wypowiedzenia przez zakład pracy lub na podstawie porozumienia stron) odbywa się zarówno w ramach zwolnień grupowych, jak i indywidualnych. Odprawa pieniężna przysługuje również, jeżeli do rozwiązania stosunku pracy doszło wskutek zmiany przez zakład warunków pracy i płacy i nieprzyjęcia ich przez pracownika.

5. Kodeks pracy nie zawiera definicji przestoju. Określa się go jako przerwę w wykonywaniu pracy, do której pracownik był gotów, spowodowaną zaburzeniami w funkcjonowaniu zakładu pracy. Za czas niezawinionego przez pracownika przestoju przysługuje wynagrodzenie wynikające z jego osobistego zaszerogowania. Na czas przestoju zakład pracy może powierzyć pracownikowi inną odpowiednią pracę, za której wykonanie przysługuje wynagrodzenie przewidziane za tę pracę, nie niższe jednak od wynikającego z osobistego zaszerogowania pracownika. Zagadnieniem przestoju zajmował się ostatnio Sąd Najwyższy, który rozpatrując konkretną sprawę stwierdził, że nie jest przestojem w rozumieniu art. 81 k.p. ograniczenie produkcji wywołane zmniejszeniem popytu na wyroby (uchwała SN z 16.10.1992 r. IPZB 38/92).

6. Zakład pracy jest zobowiązany wydać pracownikowi z

urzędu świadectwo pracy niezwłocznie po rozwiązaniu umowy lub wygaśnięciu stosunku pracy ("niezwłocznie" - oznacza w dniu rozwiązania lub wygaśnięcia umowy albo kilka dni po tej dacie). Świadectwo powinno być wystawione na druku znormalizowanym i zawierać wszystkie dane w nim ujęte, a także - jeśli pracownik był zwolniony na podstawie przepisów o zwolnieniach grupowych - informację o tym. Żadne okoliczności nie mogą uzasadniać zwłoki lub odmowy wydania świadectwa pracy. Pracownik może żądać sprostowania świadectwa pracy od kierownika, a jeżeli nie odniesie to rezultatu - wystąpić do sądu w terminie 7 dni od zawiadomienia o odmowie sprostowania. Pracownikowi przysługuje takie roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej przez zakład wskutek niewydania w terminie lub wydania niewłaściwego świadectwa pracy (odszkodowanie przysługuje za czas pozostawania bez pracy, nie dłuższy jednak niż 6 tygodni).

7. Kodeks pracy zobowiązuje zakład pracy do wydania - na wniosek pracownika - opinii o jego pracy w związku z wypowiedzeniem, rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy. Obowiązek ten ma charakter powszechny i dotyczy wszystkich zakładów pracy oraz osób fizycznych zatrudniających pracowników. Treść opinii o pracy powinna być rzetelna, rzeczowa i sprawiedliwa. O sprostowanie opinii pracownik może wystąpić do sądu w terminie 7 dni od jej otrzymania. Przysługuje mu też roszczenie o naprawienie szkody jak w pkt 6).

8. Na wniosek pracownika umotywowany ważnymi przyczynami zakład pracy może udzielić mu urlopu bezpłatnego, jeżeli nie spowoduje to zakłócenia normalnego toku pracy. Okresu urlopu bezpłatnego nie wlicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownika. W razie korzystania z urlopu bezpłatnego dłuższego niż 1 miesiąc, urlop wypoczynkowy ulega skróceniu o 1/12 część za każdy miesiąc urlopu bezpłatnego.

9. Pracownik podlega okresowym i kontrolnym badaniom lekarskim na koszt zakładu pracy. Badania lekarskie okresowe i kontrolne przeprowadzane są w miarę możliwości w godzinach pracy. Za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia, a w razie przejazdu na badania okresowe i kontrolne do innej miejscowości przysługuje mu zwrot kosztów podróży służbowej według zasad obowiązujących przy podróżach służbowych.

10. Nie wolno zatrudniać kobiet przy pracach szczególnie uciążliwych i szkodliwych dla zdrowia. Wykaz tych prac jest ustalony rozporządzeniem Rady Ministrów, a zakład pracy zobowiązany jest określić w regulaminie pracy rodzaje prac, przy których nie wolno zatrudniać kobiet (np. dopuszczalne normy ręcznego dźwigania ciężarów). Zakaz zatrudniania kobiet przy pracach zamieszczonych w wykazie prac wzbronionych kobietom ma charakter bezwzględny. Wyliczenie tych prac jest taksatywne (tylko te, i żadne inne).

11. Regulamin pracy, obok prac wzbronionych ogółowi kobiet, powinien zawierać także wykaz prac, przy których nie wolno zatrudniać kobiet w okresie ciąży lub w okresie ciąży zaawansowanej, a także prac, przy których nie wolno zatrudniać kobiet karmiących (zależy to od specyfiki - branży zakładu pracy). W odniesieniu do ogółu kobiet w okresie macierzyństwa obowiązują ostrzejsze rygory kwalifikowania prac. Kobiety w ciąży nie wolno m. in. zatrudniać w godzinach nadliczbowych ani w porze nocnej (np. od 22.00 do 6.00). Zakaz ten obowiązuje bez względu na stopień zaawansowania ciąży, a więc już od jej początku. Kobiety w

ciąży nie wolno także bez jej zgody delegować poza stałe miejsce pracy.

12. Pracownica karmiąca dziecko piersią ma prawo do dwóch półgodzinnych przerw w pracy wliczanych do czasu pracy. Pracownica karmiąca więcej niż jedno dziecko ma prawo do dwóch przerw w pracy, po 45 minut każda. Przerwy na karmienie mogą być na wniosek pracownicy udzielane łącznie (może to być np. późniejsze rozpoczęcie pracy lub kończenie jej odpowiednio wcześniej). Jeżeli czas pracy pracownicy nie przekracza 6 godzin dziennie, przysługuje jej jedna przerwa na karmienie. Uprawnienia do przerw na karmienie przysługują przez cały okres karmienia dziecka w sposób naturalny, gdyż Kodeks pracy nie ogranicza czasu, przez który pracownica może korzystać z przerw z tego tytułu (w razie wątpliwości zakład pracy może żądać zaświadczenia lekarskiego).

13. Zakład pracy jest zobowiązany przenieść do innej pracy kobietę w ciąży: - zatrudnioną przy pracy wzbronionej kobietom w ciąży, - w razie stwierdzenia przez zakład społecznej służby zdrowia, że ze względu na stan ciąży nie powinna wykonywać pracy dotychczasowej. Jeżeli przeniesienie do innej pracy powoduje obniżenie wynagrodzenia, pracownicy przysługuje dodatek wyrównawczy.

14. Pracownik, wobec którego zakład pracy nie przestrzega przepisów prawa pracy (np. odmawia należnego urlopu, zmusza do pracy sprzecznej z przepisami bhp, pozbawia premii itp.), może zgłosić się do Państwowej Inspekcji Pracy z prośbą o interwencję. Na opornych pracodawców jest to sposób bardzo skuteczny, gdyż PIP ma prawo m.in. do nakładania kary grzywny. Niezależnie od tego pracownik może dochodzić swych roszczeń ze stosunku pracy na drodze sądowej.

15. Spory o roszczenia ze stosunku pracy rozstrzygają sądy pracy. Postępowanie jest wolne od opłat sądowych. Odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę wnosi się w ciągu 7 dni od dnia doręczenia pisma wypowiedzającego umowę o pracę. Żądanie przywrócenia do pracy lub odszkodowania wnosi się w ciągu 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia lub od dnia wygaśnięcia umowy o pracę. Żądanie rozwiązania umowy o pracę wnosi się w ciągu 14 dni od dnia doręczenia zaświadczenia o odmowie przyjęcia do pracy. Kiedy należy złożyć wniosek o sprostowanie świadectwa pracy lub opinii podaliśmy w pkt. 6 i 7. Wniosek o przywrócenie terminu wnosi się w ciągu 7 dni od dnia ustania przyczyny uchylecia terminu.

16. Roszczenia ze stosunku pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. (Roszczenie jest wymagalne wówczas, gdy uprawniony ma możliwość żądania zaspokoienia roszczenia).

Jednakże roszczenia zakładu pracy o naprawienie szkody wyrządzonej przez pracownika wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych ulegają przedawnieniu z upływem 1 roku od dnia, w którym zakład pracy powziął wiadomość o wyrządzeniu przez pracownika szkody, nie później jednak niż z upływem 3 lat od jej wyrządzenia.

RADCA PRAWNY
Opracowała: Maria Kolebska

Stanowiska VI WZD NSZZ "S" ZIEMIA RADOMSKA

1. VI WZD NSZZ "S" Ziemia Radomska domaga się w związku z zaistniałą sytuacją polityczną w Polsce odwołania obecnego rządu i powołania do czasu nowych wyborów parlamentarnych Rządu Tymczasowego zapewniającego bezpieczeństwo państwa i prawidłowe funkcjonowanie jego struktur.

2. VI WZD NSZZ "S" Ziemia Radomska domaga się od KZD ostatecznego uregulowania statusu poziomych struktur Związku mających cechy ośrodków dyspozycyjnych tj.

- Porozumienia Komisji Zakładowych "SIEĆ" NSZZ "S"
- Międzyzakładowego Porozumienia NSZZ "S"

Zobowiązuje się delegatów regionu Ziemia Radomska do przedłożenia tego wniosku pod obrady KZD.

3. VI WZD NSZZ "S" Ziemia Radomska stoi na stanowisku iż delegaci na KZD winni zgłosić projekt uchwały umożliwiającej naszemu Związkowi pełny udział w wyborach samorządowych i do Parlamentu pod własnym szyldem.

4. VI WZD NSZZ "S" Ziemia Radomska uważa iż przyszli parlamentarzyści "S" winni zdecydowanie przeciwstawić się wszelkim próbom ustawowego ograniczenia uprawnień związków zawodowych i zepchnięcia ich do roli stowarzyszeń.

5. VI WZD NSZZ "S" Ziemia Radomska zdecydowanie przeciwstawia się wszelkim koncepcjom reformy administracyjnej państwa w których nie ma miejsca dla województwa radomskiego i uważa za wskazane by delegaci na KZD zgłosili projektu uchwały popierającej wariant 25 województw w przyszłym podziale administracyjnym Polski i obligującej ewentualnie przyszłych posłów "S" do głosowania za tym wariantem i pozyskiwania głosów innych posłów w tej sprawie.

6. VI WZD NSZZ "S" Ziemia Radomska opowiada się za tym by delegaci na KZD poparli wszelkie propozycje zwiększające rangę krajowych struktur branżowych Związku oraz propozycje zmierzające do takiego podziału funduszy, które zabezpieczyłyby prawidłowe ich funkcjonowanie i prowadzenie

skutecznej działalności związkowej.

7. VI WZD NSZZ "S" Ziemia Radomska zwraca się do ewentualnie przyszłego KP "S" o podjęcie inicjatyw ustawodawczych mających na celu przyspieszenie zmian ustawowych dotyczących świadczeń przedemerytalnych w formie uzgodnionej z NSZZ "S".

8. VI WZD NSZZ "S" Ziemia Radomska domaga się zmian w prawie pracy, aby zatrudnienie na czas określony mogło wynosić maksymalnie 6 m-cy. Następny okres zatrudnienia dla tego samego pracownika powinien być ujęty umową na czas nieokreślony lub co najmniej kontraktem rocznym.

Zobowiązuje się ZR do wystąpienia w tej sprawie do Parlamentu.

9. VI WZD NSZZ "S" Ziemia Radomska domaga się wprowadzenia przez przyszły Parlament podstaw prawnych umożliwiających dekomunizację i lustrację w życiu publicznym naszego państwa.

10. VI WZD NSZZ "S" Ziemia Radomska występuje do KK o rozpoczęcie stanowczych działań w celu wyegzekwowania od OPZZ i WPZZ na rzecz ogniw Związku "S" środków finansowych zasądzonych wyrokami Społecznej Komisji Rewindykacyjnej przy MP i PS.

11. VI WZD NSZZ "S" Ziemia Radomska domaga się od władz wojewódzkich jako organu założycielskiego przejęcia i zagospodarowania niewykorzystanego majątku państwowego podmiotów gospodarczych, które są obciążone kosztami jego utrzymania i nie mają możliwości zbycia go.

12. VI WZD NSZZ "S" Ziemia Radomska uważa że Zarząd Regionu powinien wystąpić do wojewody, prezydenta m. Radomia i Zarządu Miasta w sprawach:

- opracowania i przedstawienia programu rozwiązania problemów bezrobocia w budownictwie oraz funkcjonowania rynku pracy i jego ochrony przed zatrudnianiem "na czarno".

- opracowania jasnych i czytelnych zasad przeprowadzania przetargów na roboty i usługi budowlane organizowane przez Zarządy miast i gmin w celu wyeliminowania nieuczciwej konkurencji.

13. WI WZD NSZZ "S" Ziemia Radomska popiera protest załogi MPK Radom skierowany przeciwko przekształcaniu MPK bez wykazania korzyści finansowo-ekonomicznych dla

społeczeństwa miasta Radomia, przedsiębiorstw i budżetu miasta. WZD domaga się przedstawienia publicznie (prasa lokalna) społeczeństwu biznes-planu dotyczącego MPK na najbliższe lata.

14. Bardzo bolesną sprawą jest dla pracowników utrata pracy. Przy ponownie nasilających się zwolnieniach grupowych w regionie (Tytoniówka, PBKom, Odlewnie Radomskie, Z-dy Mięsne, ZBK), potrzebą chwili stało się reaktywowanie Związkowego Biura Pośrednictwa Pracy przy ZR, które prowadzioby między innymi rejestrację bezrobotnych, wyszukiwanie nowych miejsc pracy, kierowanie na kursy przyuczania lub przekwalifikowania zawodowego, udzielania poradnictwa w zakresie ustawy o bezrobociu, o zatrudnianiu i uprawnieniach bezrobotnych itd. Dlatego też VI WZD wnosi aby ZR wystąpił:

- do MPiPS o wydanie wymaganej przepisami prawa koncesji na prowadzenie pośrednictwa pracy,

- do WUP i RUP o refundację wynagrodzenia (choćby częściową) dla specjalisty d/s bezrobocia zatrudnionego w Zw. Biurze Pośrednictwa Pracy. Po spełnieniu powyższego należy reaktywować ZBPP i nakreślić mu zadania do realizacji.

15. VI WZD NSZZ "S" Ziemia Radomska wnosi do ZR o wytypowanie przedstawicieli NSZZ "S" i desygnowania ich na okres do końca kadencji do udziału w pracach Wojewódzkiej Komisji Lecznictwa Uzdrawiskowego.

16. VI WZD NSZZ "S" Ziemia Radomska przeciwstawia się powołaniu Janusza M. Szlanty na stanowisko wojewody radomskiego i wnosi do ZR o przekazanie protestu w tej sprawie do Prezydenta RP.

17. VI WZD NSZZ "S" Ziemia Radomska wnosi o podjęcie przez ZR wszelkich dopuszczalnych prawem czynności w celu odzyskania kwot zużytych przez Związek na kampanię wyborczą byłego senatora J.E. Kępy.

18. VI WZD NSZZ "S" Ziemia Radomska zwraca się do KK oraz KZD o podjęcie wszelkich możliwych działań zapobiegających podwójnemu opodatkowaniu składek członkowskich związków.

APEL

VI WZD NSZZ "S" Ziemia Radomska zwraca się poprzez delegatów do członków Związku "Solidarność" z apelem o wykupienie certyfikatów Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych "PRACA". /Całkowita informacja o TUV PRACA w Biuletynie Świątecznym 1993/